ব'গিধ'লা টি এণ্ড ট্ৰেডিং কোম্পানী লিমিটেড আৰু আনএজন

বনাম

হীৰা লাল সোমানী

৭ ডিচেম্বৰ, ২০০৭

[ন্যায়াধীশ এছ. বি. সিনহা আৰু ন্যায়াধীশ জি. এছ. সিংভি]

দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া বিধি, ১৯০৮- অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০(আদেশ ৮ নিয়ম ১০)- সূত্ৰপাত- গোচৰ- চমন পঠিওৱা সত্বেও বিবাদীৰ অনুপস্থিতি- অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ত ডিক্ৰী(নিৰ্দেশ)ৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা- আবেদনকাৰী সাক্ষীৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ অনিচ্ছুক- এক্স পাৰ্টি(একপক্ষীয়) ডিক্ৰী- গোচৰটো লিমিটেচন(পৰিসীমা)ৰ দ্বাৰা বাধাপ্ৰাপ্ত হোৱাৰ ভিত্তিত এক্স পাৰ্টি ডিক্ৰীৰ আবেদন- তলৰ আদালতসমূহৰ দ্বাৰা নাকচ কৰা- সঠিকতা- উপস্থাপন কৰে- শুদ্ধ নহয়- এনে কোনো প্ৰতিৰক্ষা উত্থাপন নকৰিলেও গোচৰটো সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ কৰা হৈছিল নে নাই সেয়া বিবেচনা কৰাটো আদালতৰ কৰ্তব্য আছিল- যদি গোচৰটো সীমাবদ্ধতাত নিষিদ্ধ হৈছিল, আদালতৰ ডিক্ৰী পাছ কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল- অন্যথা, আবেদনকাৰী তেওঁৰ গোচৰটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বাধ্য আছিল- বিচাৰ আদালতে অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ সূত্ৰপাত কৰাত ভুল কৰিছিল- একপক্ষীয় ডিক্ৰী বাতিল কৰা হৈছিল- পৰিসীমা আইন, ১৯৬৩- ধাৰা ৩।

পক্ষবোৰ ব্যৱসায়িক চুক্তিত আছিল। আপীলকাৰীসকলে উত্তৰদাতাক ১৯৮4 আৰু ১৯৮৫ বৰ্ষৰ বাবে ‘made tea’('প্ৰস্তুত কৰা চাহ') যোগান ধৰিব লাগিছিল। তেওঁলোকে দুয়োটা বছৰৰ বাবে কম পৰিমাণৰ 'প্ৰস্তুত কৰা চাহ' যোগান ধৰিছিল। উত্তৰদাতাই বাকী থকা শেষৰখিনি চাহ

যোগানৰ মূল্যৰ বাবে গোচৰ ৰুজু কৰিছিল। চমন জাৰি কৰাৰ পিছতো আপীলকাৰীসকল উপস্থিত হোৱা নাছিল। উত্তৰদাতাই বিচাৰ আদালতৰ আগত অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ চি. পি. চি.(দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া বিধি)-ৰ অধীনত ডিক্ৰী প্ৰদান কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা জনাইছিল। তেওঁ সাক্ষী পৰীক্ষা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। বিচাৰ আদালতে একপক্ষীয় ডিক্ৰী প্ৰদান কৰি কয় যে, প্ৰাথমিকভাৱে গোচৰটো উত্তৰদাতা- বাদীৰ পক্ষত কৰা হৈছিল। ১৯৯৭চনত ডিক্ৰী ৰূপায়ণৰ বাবে এক আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল। উক্ত কাৰ্য্যকৰীকৰণৰ গোচৰটোত আপীলকাৰীসকলক চমন জাৰি কৰা হৈছিল। ২০০০চনৰ জুলাই মাহত ৰূপায়ণৰ কাৰ্য্যক্ৰম স্থগিত ৰখা হৈছিল। ২০০০চনৰ ছেপ্টেম্বৰ মাহত আবেদনকাৰীসকলে উক্ত একপক্ষীয় ডিক্ৰীখন আঁতৰাই ৰখাৰ বাবে অৰ্ডাৰ ৯ ৰুল ১৩ চি. পি. চি.-ৰ অধীনত আবেদন দাখিল কৰিছিল। উক্ত আবেদনখন এই ভিত্তিত নাকচ কৰা হৈছিল যে, আপীলকাৰীসকলে উক্ত আবেদনখন দাখিল কৰাত পলম হোৱাৰ কাৰণ সন্তোষজনকভাৱে ব্যাখ্যা কৰিব নোৱাৰিলে, লগতে পৰিসীমা আইন, ১৯২৩-ৰ সৈতে সংযুক্ত অনুসূচীৰ অনুচ্ছেদ ১২৩-ৰ বিষয়টো ব্যাখ্যা দিব নোৱাৰিলে। ইয়াৰ বিৰুদ্ধে পুনৰ সংশোধনো নাকচ কৰা হৈছিল। অৱশ্যে, আপীলকাৰীসকলক মূল ডিক্ৰীৰ বিৰুদ্ধে আবেদন কৰিবলৈ স্বাধীনতা প্ৰদান কৰা হৈছিল। তাৰপিছত আপীলকাৰীসকলে পলমহোৱা ক্ষমাৰ সৈতে এক আবেদন দাখিল কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিলম্বৰ ক্ষমা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু ফলস্বৰূপে আপীলখন নাকচ কৰিছিল।

এই আদালতত দাখিল কৰা আপীলত, আপীলকাৰীসকলে দাবী কৰিছিল যে, বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশৰ পক্ষত আবেদনকাৰী- উত্তৰদাতাৰ দাবীৰ সৎ বিশ্বাসৰ বিষয়ে নিজকে সন্তুষ্ট কৰাটো বাধ্যতামূলক আৰু; শেষ অগ্ৰগতি ১৯.০৬.১৯৮৫-ত কৰা হৈছিল বুলি বিবেচনা কৰি, ০২.০১.১৯৮৯-ত দাখিল কৰা গোচৰটো সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ কৰা হৈছিল।

আপীল নিষ্পত্তি কৰি আদালতে

উপস্থাপন কৰে: ১. সাধাৰণতে এই আদালতে এনে কোনো বিষয়ত হস্তক্ষেপ নকৰে। অৱশ্যে, এইটো এটা গুৰুতৰ গোচৰ। আপীলকাৰীসকলে দেখুৱাইছিল যে, এক্স-পাৰ্টী ডিক্ৰীটোৱে বিবেচনাৰ প্ৰয়োগ নকৰাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছে। যদি বিচাৰপতিয়ে অভিযোগটোত কৰা মতামতসমূহ নিজৰ বিবেচনাত প্ৰয়োগ কৰিলে, তেওঁ নিজকে প্ৰশ্ন সুধিব লাগিছিল যে, লিখিতভাৱে কোনো স্বীকৃতিৰ অনুপস্থিতিত, যাৰ ফলশ্ৰুতিত সীমাবদ্ধতাৰ সময়সীমা নতুনকৈ আৰম্ভ হ'ব, মোকৰ্দমাটো নিৰ্ধাৰণ কৰিব পৰা গ'লহেতেন নে। পৰিসীমা আইন, ১৯৬৩ৰ ধাৰা ৩ত বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে যে, আদালতে এটা পক্ষৰ সাহায্যৰ বাবে ক্ষেত্ৰাধিকাৰ ব্যৱহাৰ নকৰে যদি, এই কাৰ্য্য সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা বাধাপ্ৰাপ্ত বুলি পোৱা যায়। যদিও এনে প্ৰতিৰক্ষা উত্থাপন কৰা হোৱা নাছিল, আইনখনে আদালতৰ ওপৰত এটা গোচৰ সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ কৰা হৈছে নে নাই সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছিল। গোচৰটো পৰিসীমাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ বুলি গম পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আদালতৰ ডিক্ৰী প্ৰেৰণ কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল। সেয়েহে বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে নিজৰ সন্মুখত সঠিক প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰাটো জৰুৰী আছিল, বিশেষকৈ যেতিয়া মৌখিক প্ৰমাণ সংযোগ নকৰাকৈ অভিযোগপত্ৰত উত্থাপন কৰা অভিযোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰা বুলি ক'ব নোৱাৰি। সেয়েহে এইটো এনে এটা গোচৰ নহয়- য'ত আদালতে অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ চি. পি. চি.-ৰ ব্যৱস্থাসমূহ আহ্বান কৰিব পাৰিছিল। অন্যথা, গোচৰটো একপক্ষীয় শুনানিৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে উল্লেখ কৰিছিল যে, অভিযোগপত্ৰ আৰু অন্যান্য নথিপত্ৰৰ পৰা কেৱল এটা প্ৰাথমিক গোচৰ বিচাৰি পোৱা গৈছিল যিবোৰ এখন ডিক্ৰী পাছ কৰাৰ

বাবে পৰ্যাপ্ত নাছিল, যাৰ বাবে বাদীজনে তেওঁৰ গোচৰটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বাধ্য আছিল। [অনুচ্ছেদ ১১] [১১৫৮- এফ, জি; ১১৫৯- এ, বি, চি]

২. এই গোচৰৰ বিচিত্ৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, এইটো এটা উপযুক্ত গোচৰ য'ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিলম্ব ক্ষমা কৰা উচিত আছিল। ন্যায়ৰ স্বাৰ্থত, একপক্ষীয় ডিক্ৰীটো আঁতৰাই ৰখা হয়। অৱশ্যে এই নিৰ্দেশটো কাৰ্য্যকৰীকৰা আদালতৰ আগত আপীলকাৰীৰ দ্বাৰা ১ লাখ টকাৰ জমা আৰু উত্তৰদাতাকলৈ ২৫,০০০টকাৰ খৰচৰ চৰ্ত সাপেক্ষে হ'ব। [দফা নং ১২ আৰু ১৩] [১১৫৯- চি, ডি, ই)

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ৫৭৭১- ২০০৭।

২০০৪চনৰ আৰ. এফ. এ. নং ১২২-ত ২০০৪চনৰ এম. চি. নং ৩৩৯৮-ত গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ০৩-০১-২০০৭তাৰিখৰ চূড়ান্ত বিচাৰ আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰপক্ষত বিজয় হানচাৰিয়া, স্নেহা কালিতা আৰু শংকৰ দিৱাটে।

উত্তৰদাতাৰপক্ষত মনীষ গোস্বামী, অশোক পাণিগ্ৰহী (M/s. মেপ & কো.)।

আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰিছে

ন্যায়াধীশ এছ. বি. সিনহা।

অনুমতি দিয়া হৈছে।

২. এই আপীলটো গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে এম.চি. নং ৩৩৯৮/২০০৪-ত ০৩-০১-২০০৭তাৰিখৰ ৰায় আৰু নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দেশিত কৰা হৈছে- য'ত আৰু যাৰ অধীনত

আপীলকাৰীসকলে গোচৰ নং ২/৮৯-ত গৃহীত ১৯-০৪-১৯৯০তাৰিখৰ ৰায় আৰু ডিক্ৰীৰ পৰা আবেদন কৰিছিল আৰু, এই ভিত্তিত নাকচ কৰা হৈছিল যে, আপীলকাৰীসকলে উক্ত আপীল দাখিল কৰাত ১০মাহৰ পলম হোৱাৰ পৰ্যাপ্ত কাৰণ দেখুওৱা নাছিল।

৩. ইয়াত দলবোৰ ব্যৱসায়িক চৰ্তত আছিল। আপীলকাৰীয়ে উত্তৰদাতাক ১৯৮৪বৰ্ষৰ বাবে ২২,০০০কিলোগ্ৰাম ‘made tea’('প্ৰস্তুত কৰা চাহ') আৰু ১৯৮৫বৰ্ষৰ বাবে ৫০,০০০কিলোগ্ৰাম 'প্ৰস্তুত কৰা চাহ' যোগান ধৰিব লাগিছিল। অৱশ্যে, আপীলকাৰীয়ে ১৯৮৪বৰ্ষৰ বাবে মাত্ৰ ৫,৫৪৭কেজি 'প্ৰস্তুত কৰা চাহ' আৰু ১৯৮৫ বৰ্ষৰ বাবে ১৮.২৪৫কেজি 'প্ৰস্তুত কৰা চাহ' যোগান ধৰিছিল। উত্তৰদাতাই প্ৰতি বছৰে ১৮শতাংশ হাৰত সুতত ৫,২২,৬৯.৬৬টকাৰ ডিক্ৰীৰ বাবে গোচৰ ৰুজু কৰিছিল। শেষৰ চাহ যোগানৰ বাকী থকা পৰিমাণৰ মূল্যৰ বাবে এক গোচৰ দাখিল কৰা হৈছিল। অভিযোগৰ ৫ নং দফাত উত্তৰদাতাই অন্যান্য বিষয়ৰ লগতে অভিমত ব্যক্ত কৰিছেঃ

> "১৯৮৫চনৰ বৰ্ষৰ বাকী থকা প্ৰস্তুত চাহ, যাৰ মূল্য বিৰোধীয়ে আবেদনকাৰীজনক উপলব্ধ কৰাইছিল, সেই মূল্য চূড়ান্ত কৰিব পৰা হোৱা নাছিল কাৰণ ইয়াৰ কোনো সঠিক বজাৰ নাছিল আৰু সেয়েহে যোৰহাটত বিক্ৰী কৰিব পৰা নাছিল। এনেদৰে বিৰোধীসকলৰ নিৰ্দেশ/আলোচনা অনুসৰি, ১৯৮৫বৰ্ষৰ প্ৰস্তুত চাহৰ বাকী থকা ১৪,৭৯৬ সংখ্যক গোট গুৱাহাটী আৰু কলিকতাৰ চাহ নিলাম বজাৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল। নিলাম বজাৰৰ উক্ত চাহৰ বিক্ৰী ইতিমধ্যে আবেদনকাৰীৰ দ্বাৰা বিৰোধীক দিয়া আগধনৰ সৈতে সমন্বয় কৰিব লাগিছিল। ১৮.০৪.৮৫ৰ পিছত বাদীজনে মুঠ ৬,২২,১১৬ টকা পৰিশোধ কৰিছিল, য'ত তলৰ সূচী'এ'ত দেখুওৱাৰ দৰে ১,৩০,০০০টকা অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।''

এই আবেদনত উল্লেখ কৰা প্ৰথম বিলখনত এইদৰে লিখা আছেঃ

"০৫-০৬-৮৫তাৰিখৰ বিলৰ বাবে........... ৪৬,৫৯৫.৮০টকা

০৫-০৬-৮৫তাৰিখৰ বিলৰ বাবে........... ৮৬,২২৫.০০টকা

১৬-০৮-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৭৯,৮২৪.৯১টকা
২৬-০৮-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৪,৬০৮.৬০টকা
০৯-০৯-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৯,১০১.৮৩টকা
১৯-০৯-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৩৭৬৬.৭০টকা
১২-১১-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	২৫০২.৫৪টকা
০৯-১২-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৩০,৬১৫.৪৮টকা
২৩-১২-৮৫ত হোৱা বিক্ৰী	৩০,৯১১৯.৬২টকা
০৩-০১-৮৬ত হোৱা বিক্ৰী	৫,৯৪৫.৭৮টকা
২০-০১-৮৬ত হোৱা বিক্ৰী	৯,৭৮৪.২৮টকা
	৩,১৮,০৮৯.৫৪টকা

৪. অভিযোগ অনুসৰি, চমন জাৰি কৰাৰ পিছতো আপীলকাৰীসকল উপস্থিত হোৱা নাছিল। আবেদনকাৰী- উত্তৰদাতাই বিচাৰ আদালতৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল যে, চি. পি. চি.-ৰ অৰ্ডাৰ ৮

ৰুল ১০ৰ অধীনত এক ডিক্ৰী প্ৰেৰণ কৰা হ'ব। তেওঁ সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। বিদ্বান বিচাৰ আদালতে ১৯-০৪-১৯৯০ৰ এক ৰায় আৰু নিৰ্দেশৰ জৰিয়তে গোচৰটোৰ নিৰ্দেশ দি কয়ঃ

"আবেদনকাৰীপক্ষৰ বিদ্বান অধিবক্তাই হাজিৰা দাখিল কৰিবলৈ উপস্থিত আছে। বিৰোধীপক্ষ কোনো পদক্ষেপ নোহোৱাকৈ অনুপস্থিত থাকে। এই আদালতৰ পূৰ্বৰ আদেশবোৰ চোৱা হ'ল। গোচৰটোত একপক্ষীয় শুনানি ধাৰ্য্য কৰা হল। বাদীৰ পৰামৰ্শদাতাৰ যুক্তি শুনা হল। তেওঁ আদালতত চি. পি. চি.-ৰ অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ৰ অধীনত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ দাখিল কৰে। আৰু কোনো PW(বিচাৰপক্ষৰ সাক্ষী) পৰীক্ষা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। সেয়েহে, আবেদনকাৰীয়ে তেওঁৰ অভিযোগৰ সমৰ্থনত দাখিল কৰা অভিযোগনামা আৰু প্ৰাসংগিক নথিপত্ৰসমূহ পৰ্য্যালোচনা কৰিছিল। অভিযোগ অনুসৰি প্ৰাথমিকভাৱে গোচৰটো আবেদনকাৰীৰ পক্ষত প্ৰমাণিত হয়।

এই গোচৰটো একপক্ষীয়ভাৱে গোচৰৰ ব্যয় আৰু অনুৰোধ অনুসৰি প্ৰতিখন অভিযোগনামা ভৱিষ্যতৰ সুতৰ সৈতে ৫,২২,৬৬৯.৬৬ টকা আদায়ৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে।"

৫. আবেদনকাৰীসকলে দাবী কৰিছিল যে, তেওঁলোকে উক্ত ডিক্ৰীখন গৃহীত হোৱাৰ বিষয়ে অৱগত নাছিল। ১৯৯৭চনত ৰূপায়ণৰ গোচৰ ৰুজু কৰা হৈছিল। উক্ত ৰূপায়ণৰ গোচৰটোত আবেদনকাৰীসকলক চমন প্ৰদান কৰা হৈছিল। উক্ত ৰূপায়ণৰ গোচৰটোত শ্ৰীতপন গান্ধীক

অধিবক্তা হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। কিন্তু, তাৰ পিছতো আৰু কোনো পদক্ষেপ লোৱা হোৱা নাছিল। ৰূপায়ণৰ কাৰ্য্য ১৫-০৭-২০০০ত স্থগিত ৰখা হৈছিল।

৬. ২০০০চনৰ ছেপ্টেম্বৰ মাহত, আবেদনকাৰীসকলে উক্ত একপক্ষীয় ডিক্ৰীখন বাতিল কৰাৰ বাবে চি. পি. চি.-ৰ অৰ্ডাৰ ৯ ৰুল ১৩-ৰ অধীনত আবেদন দাখিল কৰিছিল। গোচৰটো দাখিল কৰাত হোৱা পলম ক্ষমা কৰাৰ বাবেও এক আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল। উক্ত আবেদনখন ২২-০৯-২০০৩তাৰিখৰ এক নিৰ্দেশৰ দ্বাৰা নাকচ কৰা হৈছিল কিয়নো, আপীলকাৰীসকলে উক্ত আবেদনখন দাখিল কৰাত পলম হোৱাৰ কাৰণ সন্তোষজনকভাৱে ব্যাখ্যা কৰিব পৰা নাছিল আৰু লগতে পৰিসীমা আইন, ১৯২৩-ৰ সৈতে অনুসূচীত সংযুক্ত অনুচ্ছেদ ১২৩-ৰ প্ৰতিও সন্তোষজনকভাৱে ব্যাখ্যা কৰিব পৰা নাছিল।

৭. ইয়াৰ বিৰুদ্ধে এক দেৱানী সংশোধন আবেদন পুনৰ অগ্ৰাধিকাৰ কৰা হৈছিল যিখন উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২২.০৯.২০০৩তাৰিখৰ নিৰ্দেশৰ দ্বাৰা নাকচ কৰিছিল। অৱশ্যে, আপীলকাৰীসকলক মূল ডিক্ৰীৰ বিৰুদ্ধে আপীল কৰিবলৈ স্বাধীনতা প্ৰদান কৰা হৈছিল। তাৰপিছত আপীলকাৰীসকলে পলমৰ ক্ষমাৰ আবেদনৰ সৈতে এক আবেদন দাখিল কৰিছিল। বিচাৰাধীন ৰায়ৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিলম্ব মাৰ্জনা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু ফলস্বৰূপে আবেদনখন নাকচ কৰিছিল।

৮. আপীলকাৰীৰ হৈ হাজিৰ হোৱা জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী হানচাৰিয়াই আন কথাৰ লগতে উপস্থাপন কৰিব যে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিচাৰাধীন ৰায় প্ৰদান কৰাত এক গুৰুতৰ ভুল কৰিছে যিহেতু, ই বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে বিৰোধী-আপীলকাৰীসকলে লিখিত বিবৃতি দাখিল কৰা নাছিল বুলি, বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশৰ বাবে আবেদনকাৰী- উত্তৰদাতাৰ দাবীৰ সততাৰ বিষয়ে নিজকে সন্তুষ্ট কৰাটো বাধ্যতামূলক আছিল। বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই আহ্বান জনাইছিল যে, শেষৰটো

আগধন ১৯-০৬-১৯৮৫ত কৰা হৈছিল বুলি, দাখিল কৰা গোচৰটো ০২-০১-১৯৮৯ত সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ কৰা হৈছিল।

৯. আনহাতে, উত্তৰদাতাৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিছিল যে, এই ধাৰণা কৰি যে, বিদ্বান বিচাৰ ন্যায়াধীশে চি. পি. চি.ৰ অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ অনুসৰি ডিক্ৰী প্ৰদান কৰা উচিত নাছিল। আপীলকাৰীসকলে আপীলত হোৱা পলমৰ ব্যাখ্যা দিবলৈ বাধ্য আছিল। আপীলটো গোচৰটোৰ ধাৰাবাহিকতাত হোৱা বাবে বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিব যে, যদি ইয়াক সীমাবদ্ধতাৰ বাধাৰ ভিত্তিত গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰি, তেন্তে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ ব্যৱহাৰ কৰি ডিক্ৰীটো বাতিলৰ প্ৰশ্ন উত্থাপন হোৱা নাছিল কিন্তু, উত্থাপন হ'বও পাৰে।

১০. ১৬-০৪-২০০৭তাৰিখৰ নিৰ্দেশৰ সন্দৰ্ভত জাননী জাৰি কৰাৰ সময়ত, এই আদালতে আপীলকাৰীসকলক উক্ত তাৰিখৰ পৰা চাৰি সপ্তাহৰ ভিতৰত কাৰ্য্যকৰীকৰা আদালতত ২লাখ টকা জমা দিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰীযুত হাজ্ঞাৰিয়াই আমাৰ সন্মুখত উল্লেখ কৰিছে যে, ওপৰত উল্লেখ কৰা ধনখিনি ২৫-০৬-২০০৭ বা সেই তাৰিখৰ অগাপিছাকৈ জমা কৰা হৈছিল।

১১. সাধাৰণতে আমি এনে বিষয়ত হস্তক্ষেপ নকৰিলোহেতেন। অৱশ্যে, এইটো এটা গুৰুতৰ অভিযোগ হোৱা দেখা গৈছে। আমাৰ আগত আপীলকাৰীসকলে দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছে যে, যোৰহাটৰ বিদ্বান অতিৰিক্ত জিলা আৰু সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা গৃহীত ১৯-০৪-১৯৯০তাৰিখৰ একপক্ষীয় ডিক্ৰী বিবেচনা ৰহিত। যদি বিদ্বান ন্যায়াধীশজনে অভিযোগপত্ৰত কৰা অভিকথনবোৰতো নিজৰ বিবেচনাৰ ব্যৱহাৰ কৰিলেহেতেন, তেন্তে তেওঁ নিজকে প্ৰশ্ন কৰা উচিত আছিল যে, লিখিতভাৱে কোনো স্বীকৃতি নথকাৰ বাবে, যাৰ ফলশ্ৰুতিত সীমাবদ্ধতাৰ সময়ছোৱা

নতুনকৈ গণনা গোচৰটো আৰম্ভ হ'ব পাৰে, তেনেক্ষেত্ৰত কিদৰে মোকৰ্দমাটো নিৰ্ধাৰণ কৰিব পৰা গৈছিল। সীমাবদ্ধতা আইন, ১৯৬৩-ৰ ধাৰা ৩-ত বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে যে, আদালত এক পক্ষৰ কোনো ৰেহাইৰ বাবে ইয়াৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ ব্যৱহাৰ নকৰে যদি, ইয়াক সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা বাধা দিয়া বুলি প্ৰকাশিত হয়। যদিও, এনেধৰণৰ বৈপৰীত্বৰ উত্থাপন কৰা হোৱা নাই, আইন আদালতৰ ওপৰত বাধ্যতামূলক আইনখনে এটা গোচৰ সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ কৰা হৈছে নে নাই সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰে। গোচৰটো সীমাবদ্ধতাৰ দ্বাৰা নিষিদ্ধ বুলি গম পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আদালতৰ ডিক্ৰী প্ৰদান কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল। সেয়েহে, বিদ্বান বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে নিজৰ সন্মুখত সঠিক প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰাটো জৰুৰী আছিল, বিশেষকৈ যেতিয়া মৌখিক প্ৰমাণ সংযোগ নকৰাকৈ অভিযোগপত্ৰত উত্থাপন কৰা অভিযোগক প্ৰতিষ্ঠা কৰা বুলি ক'ব নোৱাৰি। সেয়েহে, এইটো এনে এটা গোচৰ নাছিল য'ত আদালতে চি. পি. চি.-ৰ অৰ্ডাৰ ৮ ৰুল ১০ ৰ ব্যৱস্থাসমূহ আহ্বান কৰিব পৰা যাব। অন্যথা, গোচৰটো একপক্ষীয় শুনানিৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। বিচাৰ আদালতৰ বিদ্বান ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে উল্লেখ কৰিছিল যে, অভিযোগপত্ৰ আৰু অন্যান্য নথিপত্ৰৰ পৰা কেৱল এক প্ৰাথমিক গোচৰহে বিচাৰি পোৱা গৈছিল যি ডিক্ৰী পাছ কৰাৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নাছিল, সেয়েহে ইয়াৰ বাবদ আবেদনকাৰীজনে তেওঁৰ গোচৰটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বাধ্য আছিল।

১২. ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণবোৰৰ বাবে, এই গোচৰৰ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, আমি ভাবো যে এইটো এটা উপযুক্ত গোচৰ য'ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিলম্বক ক্ষমা কৰা উচিত আছিল। সেয়েহে আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় বাতিল কৰিছো। সাধাৰণতে, আমি আপীলৰ যোগ্যতাৰ ওপৰত বিবেচনাৰ বাবে বিষয়টো উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ ঘূৰাই পঠিয়াও, কিন্তু যিহেতু

আমি নিজেই গোচৰটোৰ ৰেকৰ্ডবোৰ চাইছো, আমি এই অভিমত পোষণ কৰিছো যে, যদি আমি ১৯-০৪-১৯৯০ তাৰিখৰ একপক্ষীয় ডিক্ৰীটো আঁতৰাই ৰাখোঁ, তেন্তে ন্যায়ৰ স্বাৰ্থ অন্তৰ্ভুক্তিত সহায়ক হ'ব। আমি সেই অনুসৰি নিৰ্দেশনাও দিওঁ।

১৩. অৱশ্যে, এই নিৰ্দেশটো এই চৰ্ত সাপেক্ষে হ'ব যে, আপীলকাৰীসকলে কাৰ্য্যকৰী আদালতত পুনৰ ১লাখ টকা জমা দিব লাগিব, যি গোচৰৰ ফলাফলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব। আপীলকাৰীসকলে উত্তৰদাতাক খৰচৰ বাবদ পুনৰ ২৫,০০০/~টকা পৰিশোধ কৰিব লাগিব। উত্তৰদাতাই চিকিউৰিটি(সুৰক্ষা) প্ৰদান কৰাৰ পিছত আপীলকাৰীৰে জমা কৰা ধন উলিয়াবলৈ সক্ষম হ'ব।

১৪. আপীলকাৰীসকলে ছয় সপ্তাহৰ ভিতৰত বিচাৰ আদালতৰ আগত লিখিত বিবৃতি দাখিল কৰিব পাৰে আৰু বিদ্বান বিচাৰ আদালতৰ ন্যায়াধীশে এই নিৰ্দেশ লাভ কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা তিনি মাহৰ ভিতৰত গোচৰটো নিষ্পত্তি কৰাৰ ইচ্ছা বিবেচনা কৰিব পাৰে।

১৫. ওপৰত উল্লিখিত পৰ্যবেক্ষণ আৰু নিৰ্দেশনাৰ জৰিয়তে আপীলৰ নিষ্পত্তি কৰা হয়।

ডি.জি.

আপীলৰ নিষ্পত্তি কৰা হয়।

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”